

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ

Ἡ Λύδδα εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Παλαιστίνης, γνωστὴ καὶ μὲ τὸ ὄνομα Διόσπολις ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ λατρείας τοῦ Διός. Εἰς τὰς χριστιανικὰς πηγὰς ἀναφέρεται κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. Εἰς τὴν Λύδδαν μετέβη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ ἐθεράπευσεν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν παράλυτον Αἰνέαν. (Πράξ. 9,32-35). Ἐκ τῆς Λύδδης μετέβη εἰς τὴν Ἰόππην ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ ἀνέστησε τὴν ἐλεήμονα ὀσίαν Ταβιθᾶν κατὰ παράκλησιν τῶν ἐλευομένων ὑπ' αὐτῆς (Πράξ. 9,36-43). Εἰς τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους ἡ Λύδδα ὠνομάσθη καὶ Γεωργιούπολις, ἐπειδὴ μετέφερε ἀπὸ τὴν Ρώμην τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου μετὰ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ εἰς Ρώμην ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ καὶ τὸ ἐνεταφίασεν, ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο ἡ πόλις τῆς καταγωγῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Οἱ χριστιανοὶ τῆς πόλεως ἀνωκοδόμησαν μικρὸν εὐκτήριον οἶκον περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ καὶ ἀπέδιδον εἰς αὐτὸν κρυφίως τιμὰς μάρτυρος. Ὅτε παρήλθεν ἡ περίοδος τῶν διωγμῶν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν ἡ Ἁγία Ἑλένη (326-336 μ.Χ.), ὡς ἀπεσταλμένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀνήγειρεν εἰς τὴν Λύδδαν μεγαλοπρεπῆ ναόν, εἰς τὸν ὁποῖον μετεκομίσθησαν τὰ ἱερά αὐτοῦ λείψανα. Μετὰ ταῦτα ἐτελέσθησαν καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τούτου. Τὴν μνήμην τῶν δύο γεγονότων τούτων, τῆς ἐπανακομιδῆς τῶν λειψάνων καὶ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ναοῦ ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν 3^{ην} Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Τὸν ναόν τοῦτον διετήρησε τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ἡ Ἁγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης ὡς σεπτὸν προσκύνημα διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ὡς ἐκ τοῦ κτηρίου ἐμφαίνεται, τὸ ἥμισυ τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ ἐλήφθη μετὰ τὸ 638 μ.Χ. καὶ χρησιμοποιεῖται ἕως σήμερον ὡς τέμενος.

Εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον ἐπανηγυρίσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπανακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἡ μνήμη τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ναοῦ αὐτοῦ. Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' ἀφίχθη ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ συνοδείας τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 3/16^{ης} Νοεμβρίου 2009. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ὀσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Σωφρονίου, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ σώματος τῶν Ὁρθοδόξων Προσκόπων. Οὗτοι ἀρμονικῆ μουσικῆ καὶ τυμπάνοις προεπορεύθησαν τοῦ Μακαριωτάτου ἄχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Εἰσελθὼν ὁ Μακαριώτατος, ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε τὴν εἴσοδον καὶ, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων, κατήλθε καὶ προσεκύνησε εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου. Ἀνελθὼν, προέστη τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς τελετῆς τῆς Ἀρτοκλασίας. Ἐν συνέχειᾳ προέστη τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ Ἐλευθερουπόλεως, κ. Χριστοδούλου, Γέροντος Δραγουμάνου, Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος Ἀρχιεπισκόπου Σαμάρᾶ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, κ. Σεργίου, ἱερομονάχων τοῦ Πατριαρχείου, ἀραβοφώνων ἱερέων καὶ ἐν κατανώξει συμμετέχοντος πλήθους προσκυνητῶν, διαφόρων μὲν ἐθνικοτήτων, Ἑλλήνων, Ἀράβων, Ρώσων, Ρουμάνων, Οὐκρανῶν,

Μολδαβῶν, ὁμοιοῦντων ὅμως εἰς μίαν πίστιν, τὴν Ὁρθόδοξον καὶ ἀνηκόντων εἰς μίαν Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁρθόδοξον. Οὗτοι κατήρχοντο εἰς τὸν τάφον καὶ προσεκύουν καὶ ἐν συνέχειᾳ παρηκολούθουν ἐν κατανύξει τὴν θ. λειτουργίαν. Πάντες ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεκοινωνήσαν μεταξύ των καὶ μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ, παραδειγματιζόμενοι ἐκ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας αὐτοῦ διὰ πνευματικὸν ἀγῶνα καὶ ἀκρίβειαν χριστιανικῆς ζωῆς καὶ ἐνισχυόμενοι ἐκ τῆς βοηθείας αὐτοῦ εἰς τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς ὡς ἔπεται:

«Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε. Τὸν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Ἀδυνατεῖ ὁ ἀνθρωπινος νοῦς νὰ ἐγκωμιάσῃ τὸν μεγαλομάρτυρα Ἅγιον Γεώργιον, τοῦ ὁποῦ τὴν πανίερον μνήμην τῆς καταθέσεως τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων ἐν τῷ ἐπώνυμῳ αὐτοῦ Ναῶ ἐν τῇ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει τῆς Λύδδης, ἐορτάζει σήμερον ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία.

Ἀδυνατεῖ ὁ ἀνθρωπινος νοῦς νὰ ἐγκωμιάσῃ τὸν Ἅγιον Γεώργιον, διότι οὗτος ἀνεδείχθη λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἄξιος μάρτυς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Κήρυκας μὲν, διότι φωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «τούς ἀγνωσίας σκοτασμοῦ καὶ πλάνης διαβολικῆς κρατούμενους ὠδήγησεν εἰς τὸ φῶς τῆς θείας γνώσεως». Μάρτυς δέ, διότι «ἀράμενος ἐπ' ὧμων αὐτοῦ τὸν σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, ἐξερρίζωσε τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ», καταφυτεύσας οὕτως τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως», ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ.

Καὶ διερωτώμεθα, ποία ἢ μᾶλλον τί εἶναι ἡ ἄμπελος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως; Εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν προεκήρυξαν καὶ προανήγγειλαν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ ἐξ ἀγεννήτου Πατρός γεννηθέντος Υἱοῦ Αὐτοῦ, πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δέ αὐθις διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσαντος τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, τοῦ καὶ κατὰ σάρκα πτωχεύσαντος καὶ θεώσαντος τὸ ἀνθρώπινον».

Ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου, τὸ γεγονός τοῦτο τῆς πτωχεύσεως τοῦ θεοῦ Λόγου διὰ τῆς προσλήψεως τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου, δηλαδή τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατέστησεν τὸν Γεώργιον, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζων τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς καὶ τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

«Ἐνίκα γάρ», λέγει ὁ ὑμνωδός, «ὁ πόθος τὴν ἀσθενῆ ἀνθρωπίνην φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν {τοῦ Χριστοῦ} διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστόν τὸν θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν».

Τοῦτον τὸν Ἅγιον, τὸν σφραγίσαντα μὲ τὸ αἶμα του τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, συνήγαγε πάντα ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησία, ἵνα ὀφειλετικῶς τιμήσωμεν καὶ λατρεύσωμεν

τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν καί σχετικῶς προσφέρωμεν τιμὴν εἰς τόν δοξάσαντα Αὐτόν, κατὰ τόν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

Καί τοῦτο, διότι τό ἐν Χριστῷ καί διά Χριστόν μαρτύριον δηλωτικόν ἐστὶ τῆς τελείας ἐν Χριστῷ ἀγάπης: «Τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τό τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο» κατὰ τόν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας (Στρωμ. 4.4.). Ἀγάπης οὐδέν οὔτε μεῖζον οὔτε ἴσον ἐστίν, οὐδέ αὐτό τό μαρτύριον, ὃ πάντων ἐστὶ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν, διδάσκει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, προσθέτων ὅτι «μαρτύριον χωρίς ἀγάπης οὐ μόνον μαθητάς -ἐννοεῖ μιμητάς- Χριστοῦ ποιεῖ, ἀλλ' οὐδέν ὠφελεῖ τι τόν ὑπομείναντα, ὁ μή φιλῶν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, δηλαδή τόν συνάνθρωπόν του, κἄν ἐν μαρτυρίῳ διαλάμψη οὐδέν ἀνύει πλέον (εἰς οὐδέν ὠφελεῖ)».

Κατὰ τόν Μ. Βασίλειον: «Γένος δέ, τό μέν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλου, τό δέ πνευματικόν, ἔν ἀπάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν ὁ Πατήρ ὁ Θεός καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀφ' ἑνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἰοθεσίας τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου εἰς τήν διά τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

Τοῦ πνευματικοῦ τούτου γένους, ἀγαπητοί μου, τοῦ γένους τῆς πολιτείας καί τῆς κοινωνίας τῆς ἀγάπης ἐγένετο κοινωνός καί συμπολίτης καί ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος. Τοῦ γένους τούτου καλούμεθα καί ἡμεῖς νά γίνωμεν κοινωνοί καί συμπολίται.

Εἰς τοῦτο ἐξ ἄλλου προσάγονται ἐγκώμια εἰς τούς δι' αἵματος τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης δοξάσαντας τόν Χριστόν. «Τοῦτο γάρ ἐστὶ μαρτύρων ἐγκώμιον, ἡ πρός ἀρετήν παράκλησις τῶν συνειλεγμένων», δηλαδή πάντων ἡμῶν τῶν συνελθόντων εἰς τήν πανήγυριν ταύτην, κηρύττει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, καλούμεθα νά γίνωμεν καί ἡμεῖς μιμηταί ὄχι ἀκριβῶς τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀλλά μᾶλλον μιμηταί τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης καί τῶν ἀρετῶν τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Μετά τοῦ ὕμνωδοῦ, λοιπόν, ἱκετεύσωμεν τόν Ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, λέγοντες: «ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτί καθεύδοντα περιφρούρησον, παμμάρκα Γεώργιε, καί κυβέρνησον τήν ζωὴν μου καί ὁδήγησόν με ποιεῖν τοῦ Κυρίου τό θέλημα, ὅπως φανῶμεν ἄξιοι τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν».

Εἰς τήν θεῖαν λειτουργίαν ἦσαν παρόντες ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς Τὲλ Ἀβίβ κ. Κυριακός Λουκάκης, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας κ. Μιχαήλ Μαῦρος, ἡ Πρέσβυς τῆς Μολδαβίας κ. Λαρίσα Μίκολετς, ὁ Πρέσβυς τῆς Οὐκρανίας εἰς τό Τέλ-Ἀβίβ κ. Timothieiev, ἡ Βουλευτὴς τοῦ Ἰσραήλ κ. Νάντια Χέλουε, ὁ ὑπουργός τῆς Οἰκολογίας τῆς Οὐκρανίας κ. Georgi Filipchuk. Εἰς τοῦτον ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εὐχόμενος αὐτῷ τὴν δύναμιν τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ προστατεύῃ ἀπὸ τῶν ἐπιβουλῶν τὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐπροστάτευσε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων εἰς τόν τάφον καί τόν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Λύδδαν ἔγινε ἑορτὴ καί τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν δογμάτων καί ἄλλων θρησκευμάτων. Εἰς τόν τάφον τοῦ Ἁγίου προσῆλθον καί Μουσουλμᾶνοι, σεβόμενοι τόν Ἅγιον καί ἀνάπτοντες αὐτῷ λαμπάδας καί Χριστιανοὶ ἀνεξαρτήτως δόγματος. Ἡ θρησκευτικὴ ἐκκλησιαστικὴ πανήγυρις ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἶχε τὴν προέκτασιν αὐτῆς

καὶ ὡς ἐμποροπανηγυρις ἔξω εἰς τὴν ἀύλην τοῦ ναοῦ, ἐξ ἧς ἐπορίσθησαν τὰ πρὸς τὸ ζῆν πολλοὶ βιοπαλαισταὶ τῆς ζωῆς. Ἡ ἐορτὴ μετεκίνησε τὰ θρησκευτικὰ φανατικὰ ὄρια καὶ ἔφερε τοὺς μετέχοντας εἰς αὐτὴν πλησιέστερον πρὸς ἀλλήλους, ὡς μετόχους τῆς αὐτῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Τὴν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησεν δεξιῶσις εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὡς ἄνω εἰς τὴν Λειτουργίαν μετέχοντες, διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ μέλη τοῦ ποιμνίου.

Μετὰ τὴν δεξιῶσιν ὁ ἡγούμενος, ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος καὶ ἡ Κοινότης παρέθεσαν πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ γεῦμα εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ὁρθοδόξων, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον χώραν καὶ προσφωνήσεις, ὡς τοῦ κ. Γιοῦσεφ Χάνχαν, ὀδοντιάτρου, Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινοτητος, τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, τοῦ Δικαστοῦ καὶ Προέδρου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Ναζαρέτ, κ. Ράικ Ζαρζούρα κ.ἄ.

Οἱ ὁμιλήσαντες ἠύχαρίστησαν τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν τιμὴν νὰ προστῆ τῆς ἐορτῆς, διὰ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον τοῦ Πατριαρχείου καὶ διὰ τὸν διορισθέντα ὑπ' Αὐτοῦ Ἡγούμενον τοῦ Προσκυνήματος, Ἀρχιμανδρίτην Σωφρόνιον, νέον τὴν ἡλικίαν, δραστήριον ὅμως καὶ καρποφόρον εἰς ἔργα ὑπὲρ τοῦ Προσκυνήματος καὶ τῆς Κοινότητος.

Πάντες ἠύχθησαν ἐν τῇ λαμπρᾷ πανηγύρει ταύτῃ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνήματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Λύδδαν, νὰ βιώσωσι τὴν οὐσίαν τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἐλέχθησαν διὰ στόματος τοῦ Μακαριωτάτου, δηλ. ὅτι εἰς τοὺς συγχρόνους καιροὺς πάντες καλούμεθα νὰ γίνωμεν μιμηταὶ ὄχι ἀκριβῶς τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος, ἀλλὰ μᾶλλον μιμηταὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Ἁγίου Θεοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder